Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

1. Akt prawny powołujący fundusz

2. Struktura organizacyjna funduszu

3. Zadania funduszu

4. Źródła dochodów i wydatków funduszu

Obecnie kompleksowa regulacja działalności NFOŚiGW i wojewódzkich funduszy zawarta jest w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska[1].

Funkcjonowanie krajowych publicznych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej nie jest regulowane przez prawo wspólnotowe. Jest to problematyka z punktu widzenia prawa europejskiego indyferentna, prawo wspólnotowe nie wymaga, aby fundusze funkcjonowały ani nie zabrania ich funkcjonowania. Działalność funduszy jest interesująca dla instytucji wspólnotowych wyłącznie z punktu widzenia tzw. pomocy publicznej (pomocy państwa). Prawo Unii Europejskiej generalnie zabrania pomocy publicznej dla przedsiębiorców, poza wyraźnie dopuszczonymi wyjątkami, m.in. związanymi z koniecznością poniesienia pewnych nakładów na ochronę środowiska.

Art. 87 i nast. Traktatu ustalającego Wspólnoty Europejskie (TWE) udzielają Komisji Europejskiej umocowania do nadzoru nad dotacjami i ich kontroli. Art. 87 ust. 1 TWE stanowi, iż „Jeżeli niniejszy traktat nie stanowi inaczej, wszelka pomoc, bez względu na formę, udzielana przez państwo lub ze źródeł państwowych, która przez uprzywilejowanie określonych przedsiębiorstw lub niektórych gałęzi produkcji zakłóca konkurencję lub tym grozi, jest nie do pogodzenia ze wspólnym rynkiem, jak dalece narusza handel między Państwami Członkowskimi.” Regulacje wspólnotowe dopuszczają jednak szereg wyjątków, między innymi dotyczących przeznaczania pomocy publicznej na cele ochrony środowiska[2].

Prawo europejskie w żadnym zakresie nie ingeruje natomiast w wewnętrzną

organizację funkcjonujących już w państwach członkowskich funduszy. W tym, prawo wspólnotowe nie zawiera regulacji dotyczących społecznej kontroli nad publicznymi funduszami krajowymi oraz dotyczących powoływania odpowiednich organów takich instytucji.

W związku z tym, działalność przedstawicieli organizacji ekologicznych w funduszach ochrony środowiska i gospodarki wodnej, regulowana jest tylko w prawie polskim. Z tego punktu widzenia należy odróżnić stan prawy określony w ustawie Prawo ochrony środowiska oraz stan po wprowadzeniu zmian w drodze jej nowelizacji ustawą z dnia 18 maja 2005 roku o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska i niektórych innych ustaw (Dz.U. Dz 2005r. Nr 113, poz. 954).

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest instytucją finansującą przedsięwzięcia w ochronie środowiska. Narodowy Fundusz działa od 1 lipca 1989 roku, a powstał na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1980 roku o ochronie i kształtowaniu środowiska.

[1] Dz.U. z 2001r., Nr 62, poz. 627, z późn. zm.;

[2] Na temat pomocy publicznej na cele ochrony środowiska por. M. Stoczkiewicz [w:] J.Jendrośka, J.Jerzmański (red.), Prawo ochrony środowiska dla praktyków, Verlag Dashofer, Warszawa 2004; Ogólniej na temat pomocy publicznej zob. T. Skoczny, Zakaz antykonkurencyjnej pomocy państwa [w:] J. Barcz (red) Prawo Unii Europejskiej. Prawo materialne i polityki, Warszawa 2003, T.II, str. 269 i nast. oraz S.Dudzik, Pomoc państwa dla przedsiębiorstw publicznych w prawie Wspólnoty Europejskiej, Zakamycze 2002;

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!